

paa, om Conen virkelig er tilstede. Disse forskjellige Betragtninger er det vistnok, som gjøre Afgjørelsen af Skattepørgsmaal saa hyderlig vanskelig. Efter de Udtalelser, som foreligge fra den høitærede Finantsministers Side, troer jeg imidlertid, at der er fuldkomment tilstrækkelig Grønde til med Alvor at drøfte den foreliggende Sag under den Forudsætning, at det vel kan behøves at være beløvet paa at styrke vort Finantsvæsen ved hyderligere Indtægter. Om nu den Lov, som her foreligger, anviser den rette Vej og det rette Middel dertil, er netop det, vi her skulle drøfte, og det er unægteligt et høist vanskeligt Spørgsmaal. Det er erkjendt fra alle Sider — det er dog maaskee meget at sige fra alle Sider, men i alt Fald fra mange Sider, og deriblandt selv fra den høitærede Finantsministers Side —, at dette Forslag til Lov om Indkomstskat ikke tilfredsstiller Følelsen; det behager ikke, og det synes overhovedet, som om Indkomstskat ikke behager Noget; men det er ogsaa erkjendt, at det ikke er dette, som kan være det Afgjørende. Det er jo ikke for at behage enten Andre eller os selv, at vi stride til et slikt Værk, og kunne vi ikke finde noget Andet og Bedre, saa maa vi holde os til det, vi have. Der er vel ikke endnu paavist noget Andet, og vi maae altsaa drøfte det, som foreligger. Der er vel henviist til andre Maader at tilveiebringe Indtægter paa; der har saaledes under Forhandlingerne været Tale om den Maade, hvorpaa de pecuniære Fornødenheder tilveiebringes i Communerne, nemlig ved Formue- og Veiligheds-skatten, og der er blevet udtalt en vis Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Midlerne ere bleven tilveiebragte gennem denne Vigning. Jeg kan ikke være enig i de Udtalelser, som ere faldne i denne Retning. Man har meent, at denne Vigningsmaade maatte ikke være saa ilde, fordi der ikke hyppigt klages over den; hvilken Mening er kommen til orde gennem et æret Medlem for Odense (B. Petersen); men jeg veed dog ikke, om man deri kan see noget Beviis for Brugbarheden af dette Instrument. Efter min Erfaring troer jeg, at denne Mangel paa Klager ligger ligesaa meget i Erkjendelsen af, hvor lidet det nytter at klage over Ansættelser gennem Formue- og Veilig-

heds-skatten; idet nemlig Ansættelsen ikke er ordnet ved nogenformhelst Forkrift eller nogenformhelst Reglement, men er overladt til et fuldstændigt Skjøn, mangler man i Almindelighed ethvert Moment til at kunne bedømme Klagerne, og man kan da kun stille Skjøn mod Skjøn. Om Fordelingen i Communerne har været heldig, saaledes som det er blevet udtalt af et andet æret Medlem, skal jeg ligeledes lade staae ved sit Værd; den kan aldrig være heldig, naar Helbredet skal være det, at den skal tilfredsstille Enhver; thi det kan man ikke vente. Jeg troer, at Formue- og Veiligheds-skatten og Indkomstskatten kunne sammensmeltes Noget. Jeg erkjender den overordentlige Vanskelighed og de mange Ubehageligheder ved Indkomstskatten, og jeg kunde meget ønske, at man, førend denne Vigningsmaade blev lagt til Grund ved Udskrivningen af en Statskat, havde haft Veilighed til, om jeg saa maa sige, at indegydere den i Communerne ved Hjælp af Regler, givne for Vigningen der; der har aldrig været givet Regler, og der har, forsaavidt jeg veed, aldrig været givet nogenformhelst Veiledning for Communerne ved Formue- og Veiligheds-skattens Udskrivning. Det er et Duffte, som jeg her vil udtale, fordi jeg ved mange Veiligheder har maattet erkjende denne Mangel, at saadanne Regler maatte blive givne. Saafremt denne Lov vedtages, ville vi, saaledes som Forholdene nu staae, i Communerne have begge disse Vigningsmaader, Formue- og Veiligheds-vigningen og Indkomstskattigningen, og dette vil absolut medføre Ulemper, medmindre man skulde komme til at erkjende, at den nye Lov havde saa overveiende Gøder, at den efterhaanden fortrængte Formue- og Veiligheds-skatten; at begge Vigningsmaader skulde anvendes jevnfides, troer jeg derimod vilde have Vanskeligheder.

Hvad jeg af det Specielle i Loven særlig ønsker at udtale mig om, er den Bestemmelse, som nu er bleven særlig omtalt af den ærede sidste Taler, til hvem jeg i Meget kan holde mig; jeg vil imidlertid dog tillade mig for mit Vedkommende at tilføie nogle Bemærkninger med Hensyn til § 6. Det forekommer mig at fremgaae af flere af de fremkomne Udtalelser, at denne Paragraph staaer